

EL VALLES NOU

Portaveu del Regionalisme a Granollers i sa Comarca

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 ESPANYA, trimestre. 1.50 pessetes.
 Número corrent, 10 cèntims.

Redacció i Administració:
SANTA ELISABET núm. 6.

Anuncis a Preus convencionals
 No s'admeten escrits sense firma

SABATERIA RIERA

ABANS MARLET

Prim, 7 GRANOLLERS

CALÇAT FET I A MIDA

CONFECCIÓ I VENDA DE CALÇATS AMB SOLA DE FUSTA

EL ENGRÓS I DETALL A

PREUS DE FABRICA

A "La Comarca"

Aquest periòdic publica un article titulat «Calma y Moderación», en el qual sols demostra una rencuniosa obsessió contra un company nostre al que sempre ha atacat fentlo responsable de quant ha dit nostre periòdic, i fins de quant diuen altres, en els que ni éll ni nosaltres hi tenim art ni part.

Sápiga el nostre confrare, que l'article que en el nombre passat publicarem «Calma i Moderació», no era fet d'En Jaume Serra i Dachs; l'article de referència era d'altre company de redacció però, que com tots els que publica aquest periòdic sense firma, tenia no sols l'autoritat del seu autor sinó la de tota la redacció de EL VALLES NOU.

Al fer sapiguer, per un exés de deferencia, a *La Comarca*, que nostre amic Serra i Dachs no es l'autor del referit article, ni de lo que de molt temps ensá puga haver dit EL VALLES NOU parlant d'ella, cau per terra tota la seva argumentació, si argumentació pot dirse a una marcada obse-

ssió contra un individu i a uns ridicules amenaces.

No es el dir aixó, que volguem salvaguardar a nostre amic, sino que sempre havem sigut partidaris de donar a cada hu lo seu. No volém escusar a nostre amic ja que precisament no es dels que amaguen la cara com els Srs. de *La Comarca*, i sap defensarse quant convé.

Perqué poguem sapiguer uns i altres amb qui ens les havem, i no hi haigi lloc a confusions, proposem als Srs. de *La Comarca*, que firmin llurs escrits i nosaltres firmarem els nostres, llavors sabrem i sabrán amb qui ens les havem.

També ha de saber *La Comarca* i ho ha de haver vist de sobras, que EL VALLES NOU ja mai s'ha preocupat d'ella quant no s'hi ha vist obligat sols ha contestat quant s'ha cregut aludit directa o indirectament; no estant disposat ja mai, a soportar les mes o menys veladas insidies que per costum ens endressa continuament *La Comarca*.

Ja saben els Srs. de *La Comarca*, i aixó es lo que ls pesa, que EL VALLES NOU ha combatut sempre amb noblesa, donant la cara, sense ferir per l'espatlla, mai ha combatut apelant a la insidia personal, al contrari, ha parlat sempre clar, ha nomenat les personas, qual gestió o fets publics ha combatut donantlos aixís lloc a la defensa, perquè sempre ha cregut propi de cobarts i hipócritas usar de la insidia mes o menys velada que no parlant clar, deixa entendre a voltes molt mes de lo que s diu, sense poguerne fer responsable an el que la llença.

Nosaltres com no estem acostumats a n' aixó que vituperém, per a

aixó ferém l'article «Calma i Moderación», i consti que'l sostením en tots els seus extrems sense treuren un ápize, i si *La Comarca*, vol tirar al dret ja pot comensar tot seguit, que nosaltres estém disposats a arrencar caretes, i a desfer punt per punt quantes insidies es llensin contra nosaltres o contra qual sevol de nostres amics.

No parlin de campanyas personalistes, mai cap periòdic n'ha fetes com *La Comarca*, el propi article que comentem es la millor prova.

No parlin de la *seriedad de nuestro popular semanario* que avui a Granollers ja la perduda tota, ningú el te en compte per res.

No parlin tampoc de soscriptors seus que *admiran su heróico silencio* aixó, com alló de que alguns els havien demanat el seu parer sobre les bofetades de l'Oña, no son mes que inventades excuses que tan avui de medi per a poguerse ficar en assumptes ont ningú els hi demana i tenien ganes de diri la seva.

Per a acabar: en nom de la dignitat ciudadana i periodística, els repetim que quant vulguin atacar a algú donguin la cara, firmin lo que diuen, per que no pot ser que mai ningú sigui responsable de lo que diu *La Comarca*, i no parlem de la responsabilitat judicial que aquesta propia o no propia ja sap tothóm es del Director, parlém de la moral, de la social, de la d'home a home, aquesta no la te mai ningú de *La Comarca*, i en cambi fill d'una ridícula obsessió, es permeten fer responsable a un determinat amic nostre de tot lo que diu EL VALLES NOU i fins altres periòdics, aixó es ridícul tan mes quant l'aludit sempre que ha convingut s'ha firmat en sos tres

noms, ja ho sap *La Comarca*, però ara no tenim necessitat de declarar-lo autor de lo que no es.

¿Que diria doncs el Sr. D. Esteve Riera Llambí si nosaltres amb el mateix dret qu'ells el proclamés autor dels dos articles «Calma y Moderación» i de quantes insidies a llensat *La Comarca*, i fins algún altre periòdic contra EL VALLÈS NOU o contra algún dels nostres amics? Podria no esser veritat del tot però fora lògica nostra afirmació.

Per aixó diem en el nostre passat article que estavem disposats a respectar a tots els que saben definir-se i estimarse.

LA REDACCIÓ.

Dos esperits

Al congrés dissabte passat hi hagué gran bullanga perquè en Ventosa y en Cambó varen voler saber quins eran els propòsits del Govern una vegada fet un va y tot per aprobar els pressupostos. Però sobretot la gresca fou gran quan en Cambó feu entendre que no sols ell, sino que ni els mateixos ministres creyan en les promeses de tenir les Corts obertes una vegada el Govern hagués legalisat la situació ab l'aprobació dels pressupostos. El dubte den Cambó mortificá al *académico* Burell, que sortí vantantse de *caballero* y fins insinuá que considerava la cosa com una ofensa personal, d'aquelles que provoquen un *lance*. Però el diputat a Corts per Castelltersol ab força calma sapigué mantenir-se sempre en les seves tretzes, solucionantse no obstant l'incident sens que hi intervinguessen els padrins del Ministre d'Instrucció Pública.

Es realment curiosa aquesta manera de procedir dels governants espanyols. Tots parlan del seu amor al Parlament y guerdan una por cerval a tenir les Corts obertes, valentse de tots els medis per impedir que funcionin aquelles y puga sortir algú a demanarlos comptes y explicacions pel seu procedir. En Cambó feu molt bé en retreure el recort de lo que succehí en l'etapa del govern Dato, que manifestá la mes gran habilitat en buscar una manera decent per fer que el Congrés y el Senat tinguessen tancades les portes.

La gent que viu y s'aprofita de la política la coneix be la farsa parlamentaria, sab les mangelles qui hi há sots l'oripell parlamentari, coneix prou be la buydor de les paraules donades per omplir l'expedient y que ningú creu, però no pot permetre que se surti del sistema

de ficció que es l'ànima de tot. L'engany sots bones paraules encara per la gent política es un tòpich de que's pot usar per anar tirant. La ficció sots bones formes es cosa que aconsola; resultant que encare que ningú posi fe en lo que's diu, tothom se aconsenta mentres no hi hagi qui fentse-eco del comú sentir tiri en cara lo inconsistent de la xerra meca. El fet es mantenirlo que se'n diu les bones formes.

El procediment catalá d'anomenar les coses pel seu nom per la gent de la *meseta* es senyal de rudesia y fins de mala criança. Allá's califica de descortesía les ganes de dissipar el dubte y l'amfibologia o la paraula buyda que serveix per mantenir a la gent de bona fe contenta y enganyada. La indignació den Burell, contrastant ab l'insistencia den Cambó demostren dues maneres de fer ben diverses y dues étiquetes del tot divergents o contraposades. Al Congrés s'hi trobavan al produirse l'incident dos esperits en pugna.

(De la *Gaceta de Vich*)

SPORT

COS

El Centre Excursionista de Catalunya celebrá el cós Argentona-Orrius-Granollers, 18 kilòmetres, per la muntanya, amb un temps espléndid i gran concorrencia de públic, tant a la sortida i arribada com en tot el trajecte. La organització espléndida en tots els detalls i el cós es portá a cap sense cap incident, assolint un éxit sportiu extraordinari, pels temps obtinguts; la victòria correspongué al Club Barcelona de futbol, i especialment a En Pere Prat, qui marxá amb una considerable ventatja sobre tots els altres corredors, si bé arribá junt amb els altres companys d'equip.

Des de les vuit del matí s'aná donant la sortida a Argentona a 35 equips de les dugues categories de corredors i excursionistes, essent el resultat el que segueix:

Dels corredors han arribat tots vuit equips sortits, per aquest ordre: primers, Prat, Erra i Garcia, del F. C. B., en 1 hora 34 2; segons, Serra, Blanc i Planell, de l'Atlético F. C., 1, 35 11". tercers, Pankerman, Garcia i Cantos, del C. E. M., 1, 41 43", i despres Granel, Murken i Calvo, del C. E. M. en 1 44 20"; Roca, Sorribas Deix, del C. E. B., 1, 52 5"; Lacorte, Vidal i Sibila, en 2. 58"; Doménech, Vela i Oliban, del C. E. B., 2, 8' 47", i Antón, Llobet i Llobet, del C. E. M., a 2, 36' 9".

Dels excursionistes ha arribat primer l'equip compost de Garcia, Martinez i Plensa, dels Exploradors Barcelonins,

en 2. 46' 31", segón, Trabal, Calvet i Mestre, del G. C. Barcelona, 2 49' 1"; tercer, Gonzalez, Sitjar i Paris, en 2. 46 31"; Margalet, Balaguer i Olivé, de l'A. E. P., en 2. 52' 38", equip Maladeta, del C. E. C. en 2. 58' 6", equip Est, del C. E. B., en 3. 3' 28"; i despres arriben a classificar-se fins a 22 equips.

El Centre mereix una calorosa felicitació, especialmen l'amic Santamaria, sota la direcció del qual es portá a cap el cós, demostrant que es un excel·lent organitzador. Cal felicitar molt especialment la Junta de la secció de Sports de Muntanya, que demostrá que es ben digna d'ocupar el primer lloc entre les diferents del C. E. de C., ja que ha sabut superar organitzacions anteriors.

Entreviu

Visitan al nostre amic Serra i Dachs a qui una per sort lleu indisposició a retingut aquesta setmana a casa seva. Surtirem a parlar de *La Comarca* a la qu'ens aconsellava com sempre que no li diguessim res, que no hem parlessim, que hi ha coses que val més deixarlas.

—¿Que no ha llegit la d'aquesta setmana?

—No, no la llegeixo casi mai, no m'interesa, paso mesos enters sense veurela. Aixís ho fessiu vosaltres.

—¿Es que aquesta samana parla de V.?

—Tot pot esser, no seria la primera ni la centésima vegada.

—Li adjudica l'article «Calma i Moderació».

—Tantes coses m'ha adjudicat que no eren meves que no vindrá d'una, però aquesta m'extranya perquè ells ho saben que no es meu, hem consta.

—Es que fins l'amanaja.

—Qui amenaça no pega.

—Diu que's dongui per avissat.

—Sempre m'han pagat sense avisarme, si que's estrany que ara me avisin.

—Ens vol contestar a una pregunta.

—No hi ting inconvenient.

—¿V. fou fundador de *La Comarca*?

—Sí, quant sortia l'*Opinió* i les emprengué contra el Dogma, amb el Dr. Biada parlarem de fer un periòdic pura i netament catòlic per a defensar la Doctrina.

En parlarem despres amb els Srs. Riera, Puntas, Gatell, i Mosen Bordes i acordarem fer el periòdic. Volian que jo m'encarregués de la direcció però com allavors jo tenia la d'EL VALLS NOU vaig excusarme i per mes que m'instaren a que deixés dit periòdic no vaig volguer transgigir i vaig proposar a En Miquel Parera a qui anarem a veure en Riera i jo.

—¿I V. després s'en separa?

Ja abans de sortir el primer número devia haverem separat, al posar el títol ja toparem, jo qu'era l'iniciador del periòdic volia que's confesés neta i clarament Catòlic per lo que pretenia que'l sup títol fos *periòdic Catòlic*, però el Sr. Riera si oposá fortament i vaig transgigir amb la promesa de tots de que no's ficaria en polítiques, que fora purament defensor del Catolicisme.

Despres al quart o quint número veient que apartantse de son únic fi es ficaven en qüestions locals sobre les quals no tenian el mateix criteri,

jo que he cregut sempre que la Redacció d'un periòdic no pot tenir criteris diferents, amés de creure que s'apartaba del seu fi vaig separar-me en absolut.

—¿I perquè s'oposà el Sr. Riera a que'l periòdic es titulés Catòlic?

—¡Ah!.....

—Sap vostè si continuen els mateixos redactors.

—No ho crec, el Dr. Biada, es fora i un xic molest per allò del *estalonament*. El Sr. Gatell fa temps que un dia em va dir que no feia res per *La Comarca*. Mosen Bordas fa poc em va dir que com que en algunes coses no hi estave conforme solsament i perquè li havien demanat, continuaba duent els comptes.

—¿Aixís s'hi deuen quedar en Riera, en Puntas i en Parera?

—No ho se.

—Sapiga doncs que l'amenacen.

—¡Alabat sia Deu! veurem lo que serà. Ja fa temps que un d'aquestos tres ultims Srs. te anunciat a varis amics meus, un article qu'hem fara fugir de Granollers, aixó fa un any i mitj que dura. Si es preocupessin ells de mi tant poc com jo hem preocupo d'ells, no crec qu'hem nomanessin mai.

—Judican que V. cuina en el *Clarito*

—Hi han tantes tonterias que no es contestan i coses que ni el mateix que les diu les creu, Vostés ho saben també com jó, pero pera poguer dir mal de qui no en fá ve s'a d'inventar alguna cosa.

ESPURNES

Ens prega el nostre amic Serra i Dachis, qu'en son nom protestem de la insidiosa especie llençada per *La Comarca* de que l'hagi atacada desde *Clarito*.

El nostre amic está conforme en respondre dels seus actes, però protesta de que uns senyors, valentse del anónim del periòdic, pera determinats i malvatís fins, vulguin complicarlo amb intervencions per ells inventades.

Menteixen els Srs. de *La Comarca* al volguerlo fer responsable de lo que diu *Clarito*, res i te que veure,

* *

No vulgui *La Comarca* fugir per la tangent volguent donar la culpa dels atacs que avui se li dirigeixen a determinada persona, avui es tothom que abomina de *La Comarca* tots els periòdics locals han tingut que tirar-li en cara algun mal fet, avui *La Comarca* es el periòdic mes desprestigiad de Granollers.

Pot dir lo que vulga ¿qui la creurà?

Per a que no li diguin res, no troba altre medi que amenaçar a determinada persona, bona manera de justificar el seu article «*Calma y Moderación*»

¿Com es que no contesta *La Comarca* al ramillete que li oferi «*Renovació*»? es que no ha trovat la manera de ferne responsable a qui ella voldria, quant trobi'l medi ja veureu com contesta airada contra aquell senyor.

Crònica de la Comarca

Mollet

Tots la varem llegir aquella fulla que va essor escampada per a el poble i en la qual la minoria de

nostre ajuntament convidava als molletans a la reunió pública que va celebrar-se a las onze del matí a la sala de can Castells.

Tots nos hi varen fixar amb aquelles paraules gruixudes que s'hi estamparen, insultant d'una manera desvergonyida i baixa als senyors que componen la majoria, i d'una manera especial e indirecta, al senyor Ros.

¿Que l'intent de venta de les tant criticades aigües públiques ara resulta una *infamia* i una *iniquitat*, amb tot i estar valorades a mes del seu preu de cost?

¿Que no tenen memoria els qui tal afirmen?

¿Que no's recorden de quant ells mateixos envenaven el criteri de l'opinió pública amb aquelles virulentas predicacions, on, amés de criticar asquerosament tota la gestió administrativa del senyor Ros, consentien fins l'insinuació al atentat personal?

¿Que no's recorden de quant enganyant al poble, per a fer odiosa tota intervenció del senyor Ros en la cosa pública, afirmaven categoricament i sens escrúpuls que la portada d'aigües era un despilfarro un mal negoci i que tot en conjunt, portaria a Mollet al desastre?

¿Perqué doncs are que la majoria intenta treurers EL MORT de sobre, no s'hi conformen ben agradosamente els senyors de la minoria, en lloc de cercar excuses ridícoles i buscar tres peus al gat a fi de que no pugui tenir efecte la venta de les tant vescantades aigües?

¿Quin paper representen aquest senyors opasantse a la enagenació de les aigües?... La conseqüencia es llògica: o tenien raó llavors d'aquelles salvatjes campanyes, o no la tenen are, i aixó ho tindrà de reconeixer fins la part d'opinió mes desviada, a escepció dels ofuscats i els cegos de conveniencia.

Fa una temporada que'l senyor Ros, junt amb els demés companys de majoria, están donant sobrats motius per a que's *mal pensi* d'ell, respecte a conseqüencia en lo pertanyent a política local.

¿Que la minoria diu que la bàscula va esser una mala adquisició? doncs, venem-nos la bàscula.

¿Que les aigües a compte del municipi arruinen al poble? doncs, desprenem-nos de les aigües.

¿Que la compra del Cafè de Baix va esser un disbarat dels mes grossos i tot en perjudici del poble? doncs apa, busquem qui'n dongui els mateixos quartos i en-paus...

¿No'ls sembla als senyors llegidors, qu'aixó es donar la raó i compliment als senyors de la minoria? perquè... fixinsi bé; fa una temporadeta que... «cor que vols, cor que desitjas»; amb tot se procura complaure a dits senyors i, a nosaltres no'ns la pegan: ¡*Aquí hay gato encerrado!*

Ens sembla que, per de prompte, ja podem dir ben alt i ben clar que, quant de menos, el senyor Ros ¡S'HA EMPASSAT!...

¡Quina rabia que fa tot aixó!

Cardedeu

La fira de tote classe de bestiar que tingué lloc el prop-passat dia 8, se vejé molt concorreguda. Foren moltes les transaccions que s'efectuaren, pagantse preus alevadíssims.

També hi hagué forsa firairers de roba d'hivern, com mantes, tapa-bocas, garbaldines etc., aixís com parades de juguets per la mainada,

En dit dia fou robada una cartera que contenia dos mil pessetes a un senyor que viatjava en un dels trens que passen per aqueixa població. També rebé una visita la butxaca d'En Fredalico de Cánoves, emportantsen els visitants, 25 pessetes qu'el pobre home portaba cmbolicades amb un mocadó.

En altre fira haurem de demanar al Governador qu'ens envii mitja doteena de *policemanys* d'En Carbonell, que son especials per a coneixer la granujada carterista i butxaquera

A passat a millor vida l'avi Dous, persona que comptaba amb generals simpaties per sa honradesa i tracte. (d. e. p.)

Moncada

Amb motiu de les festes de Nadal la societat adherida al Sindicat Agricol d'aquesta població, prepara grans festes, pero pagant a prorrata els socis lo que costi, al revés del *grupito de enfrente*, partidari d'aquell titolat Conseller de Foment, els que han trobat una mina que per ara fá el primo pagant lo gasto.

◆◆◆

Adelantan amb rapidés los treballs de la Societat Anónima d'Asfalts que convertirá nostra població en un gran centre industrial, doncs dita fábrica conta emplear 300 homes

Dita societat deuria construir una barriada de casas per a obrers, doncs los que ja treballan actualment, están instalats en cuadras i en llocs faltats totalment d'higiene, i de pas venen a encarir extraordinariament els lloguers dels que desgraciadament no som propietaris.

Granollers

El dijous passat es presentá en nostra redacció el ciclista Enric Gurguí, de Barcelona, qui després de suludarnos ens manifestá fem públic que en les carreras ciclistes celebrades amb motiu de la nostra última Festa Major i organitzades per el «Centre d'Sports», en quines éll també i prengué part, es classificá sisé i com a premi li corresponia un Manillar ofert per la casa Montpeó de Barcelona.

En Gurguí diu que quant es presentá per a recullir dit premi, un individuo del jurat li digué que no li corresponia per a haber entrat a la meta després de l'hora reglamentaria.

En Gurguí ens prega, fem constar la mes enérgica protesta, ja que's sapigut de tothom qu'ell entrá 5 minuts antes de que el Jurat es retirés.

També ens prega preguntém als senyors Mari-món, Deu, Salgot i Garrell i Garrell; que componian el Jurat, qu'en saben de aquest assumpte.

Queda complascut per nosaltres en Gurguí.

◆◆◆

Havem rebut el Butlletí d'aquest mes que publica el Centre Excursionista «Avant».

En el qual Butlletí i a la ressenya del X aniversari de dit Centre, amb una molt bonica fotografia dels socis que assistiren al banquet que varen celebrar per a commemorar aital aniversari.

La ressenya está feta amb tote la tactica per En Pau Pugués.

A mes d'altres treballs també molt ben escrits n'hi ha un titulat «Postuma» que va dedicat a la memoria dels martres que moriren en el pic D'Aneto, En Adolf Blas i el guia En Josep Sayó; aquest treball porta per firma el sub-nom Ebis.

◆◆◆

Havem rebut un B. L. M. d'En Joan Montañá, quin ens posa en coneixement que s'ha possessionat de l'Alcaldia per aussencia del de R. O., oferintse amb tal motiu, en tot lo que sia útil tant oficial com particular.

De veras li agrahim la deferencia que amb nosaltres ha tingut.

◆◆◆

Per a avui a les 10 del matí está anunciat un mitin obrer en el local de la societat «La Violeta», a fi de adherirse a n'el paro general que tindrà lloc demá per a protestar de les subsistencias.

Tp i JJ. oseph. — Granollers.

Destil·leria a vapor de Anissats i Licors

Anís Faust : : :
: : Coñac Parera

PREMIATS:

MADRID 1377.
PARIS 1878-1889.
BARCELONA 1888-1898
CHICAGO 1893.
VALENCIA 1910.

Vins, Vermouts i Champanyns
del país i estrangers.

Depositari del R. A. C. de Catalunya:
Stock de pesseres per a Automòvils en Les Franqueses.

FELIP BLANXART

(SUCESSOR DE FELIP PARERA)

Fàbrica i Despaig en:
Granollers del Vallés

Fàbrica i Magatzems en LES FRANQUESSES

Fàbrica d'Alxarops i Horxates
(Tònic refrescants)

CHAMPANILLA

Gran estimulànt digestiu

Agustí Fortuny

(Sucessor de F.^{co} Fortuny)

Representant únic amb dipòsit
per a Granollers i sa comarca:

Felip Blanxart

Forn de Sant Vicens

CONFITERIA I PASTISSEERIA

— DE —

PERE ROS

Elaboració diària de dolços.
Gran assortit en confits de totes classes
per a casaments i batejos.
: : Galetes de diferents marques : :

Carrer de Barcelona, 12.

MOLLET

SE SERVEIX A DOMICILI

Fàbrica d'Olis i Sabons

FILLS DE E. BARANGÉ

Granollers, Girona, Barcelona-Sans.

Disponibile

Si voleu bon xocolate

compreu la marca

PUCHADES

que no n'hi ha de millor!

Disponibile

Eis Adobs Químics.

Primeres matèries: Superfosfats minerals i orgànics.
Sulfat d'amoniac, nitrat de sosa, sals potàssiques, etc.

Guano

Vallesá

MARCA DE
FÀBRICA

Lluís Serra i Guardia

Proveïdor de la "Comunitat de Primeres Matèries" de la Federació Agrícola C. B.

Carrer Ricoma,
núms. 79 i 81.

Granollers del Vallés.

* REPRESENTANTS
a Catalunya, Balears i Aragó

Disponibile

La Agrícola Espanyola

Direcció General: Rambla Sant Josep, 32, principal

Societat anònima de Segurs reunits, a cotització fixa i graduada, legalment constituïda, de conformitat amb la vigent llei de 14 de Maig de 1908, i autoritzada per Reial ordre de 25 d' Abril de 1911, per a operar a tota Espanya, a quin efecte té fet el dipòsit que la esmentada llei prevé.

Capital social suscirit, 1.000.000 de Ptes.—Capital desembolsat, 325.000 Ptes.

Opera en els rams següents: **SEGUR** de cullites contra la pedregada.—**SEGUR** contra la mort i robo del bestiar caballar, boví i especial de tocinos i cabres.— Representant a **GRANOLLERS** **Joaquim Cot**, Plaça Perpinyá, 3, peuquèria—Autoritzat per la Comissaria General de Segurs.

IMPREMTA "LA INDUSTRIA" DE **JAUME JOSEPH**

Sta. Elisabet, 3.—GRANOLLERS.

Aquesta impremta, s'encarrega de confeccionar tota classe de treballs tipogràfics.
Treballs comercials a una i varias tintas.